

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— frt
Félévre 5.—
Negyedévre 2.50
Egy hóra 1.—
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

Kiadóhivatal:

Főpiacz, a város-
házzal szemben.

Hirdetések:

Egy hasábos pótló
soronkint 5 kr-ával
számítottatnak.

Hová lesz a pénzünk?

Julius 10.

—y. A legtöbb ember azon panaszkodik, hogy nem győz elég pénzt keresni. Dolgozik, fárad naphosszat; keres is szépecskén s még sincs annyi, amennyi kellene, amennyit kívánna, hogy megelégedettnek, boldognak érezhetné magát. A régi világban, a régi jó időkben fél annyi munkával elérték az emberek azt az eredményt, a mely megnyugvást adott, a melylyel ki-ki boldognak érezte magát.

Napról-napra elkeseredettebb az életharcz, nehezebb a küzdelem. Az élet minden terén hatalmas verseny támad a pénzért, szerez mindenki, amennyit csak szerezhet s mégis az a panasz járja, hogy nincsen pénzünk.

De hát hova is lesz az a sok pénz? Ma egy napszámos többet keres, mint a régi jó időkben az iparos keresett; ma egy kereskedősegédnek nagyobb fizetése van, mint valamikor a viczispán-
nak volt s mégis a legtöbb ember elégedetlen. Akármennyi pénzünk lenne, elfogy; mint ahogy a szél fujja a polyvát, oly könnyen repül el a pénz. Igen, elfogy a pénz; mert könnyelműen költekezünk.

S ebben a könnyelműségben rejlik az elégedetlenség, boldogtalanság csirája.

Az egyszeri öreg ur, amikor a maga szárnyára bocsátotta fölserdült fiát, azzal a tanácssal eresztette utnak a szülői házból, a hol doldog egyszerűségben élve, mindig a megelégedettség áldásos melegében sütkérezett a család, hogy: „Ha boldog akarsz lenni, fiam, s jólét után vágyol; légy szorgalmas, munkás és csak arra költés, a mire elengedhetetlenül szükséged van!”

Sok életbölesség és sok igazság van e pár sorban, e régi atyai intelemben. Ha manapság is ez a jelszó járná s ha e jelszót meg is tartanák; mennyivel több jómódu ember volna! A szorgalom, munka nem hiányzanék; mert hiszen mindenki tudja, látja, érezi, hogy az emberiség talán soha se fejtett ki lázasabb és nagyobb tevékenységet, mint ma; csak az a baj, hogy a pénzzel nem tudunk elég takarosán bánni.

Keresünk, szerezünk s nem tudjuk, hogy hova lesz a pénzünk? Keresünk egy kézzel és szórjuk négy kézzel. Ezért nincs s ezért nem is lehet annyi, a mennyi elég lenne. A filloxera elpusztította szőlőinket, nem terem bora

a népnek. A termés hiánya rengeteg pénzvesztés s a szőlők följutása szintén rengeteg pénzbefektetést igényel. Ezt keservesen meg kellene bójtólni.

De mit tapasztalunk? A nép nagy része a világért sem mond le az ivásról; csak úgy iszik, mint azelőtt, a mikor még a saját pinceszéjében, a saját borából ihatott; csak az a különbség, hogy most a bort, pálinkát a koresmából drága pénzen hozatja. Nem mondjuk, hogy nincs kivétel; de azt határozottan állíthatjuk, hogy általánosságban úgy áll a dolog, a hogy megirtuk. A gabonának nincs ára, a közteherviselés évről-évre emelkedik, a mint a haladás szelleme ujjabb és ujjabb közhasznu intézményeket létesít s a mi jó népünk pazarabbul költekezik most, mint akkor költekezett, mikor a buza kilójáért 15 frtot fizettek. A selyem és bársony csakugy suhog az utolsó faluban is, a tükörtáblás ablak, a padlós és szőnyeges szoba, karosszék és ruganyos diván a legtöbb faluban föltalálható.

Az iparos-segéd, a ki valamikor mint vándorló legény, a válára vetve batyuját, gyalogszerrel járta be a világot, hogy lásson, tapasztaljon, tanuljon; ma vona-

T Á R C Z A.

A tizenkét hónap.

— Laboulaye után. —

Volt egyszer egy özvegy parasztnő s annak két gyermeke. Az öregebbiket, a ki csak mostohaleány volt, úgy hitták, hogy Dobrunka; a másik ép oly gonosz volt, mint anyja, s Zlobogának hitták. A parasztnő bálványozta ez utóbbit, ellenben Dobrunka iránt nagy gyűlöletet érzett, mert épen oly szép volt, amily rut volt nővére. A jó Dobrunkának sejtelve sem volt arról, hogy ő oly szép s nem tudja megfogni, mért gyűlöli őt mostoha anyja. Ő végzett szegény a háznál mindent; neki kellett seperni s a konyhát rendbe tartani, mosni, varrni, kötni, szőni, fejni s az istállót ellátni, Zloboga pedig úgy élt, mint egy hercegnő, neki mit sem kellett tennie. Dobrunka édes örömeit dolgozott s báránként türt el szidást, verést. De a mostoha anya haragját semmi sem volt képes lefegyverezni, mert naponkint növekedett az öregebbik leány szépsége s a fiatalabbik rutsága.

— Már mindketten eladók, gondolá magában a parasztnő s nemsokára kérok jönnek a házhoz; ők leányomat meg fogják vetni, ha Dobrunkát látják, ki boszuságomra olyan szép. Minden áron meg kell tőle szabadulnom. — Egykor,

január közepén, Zlobogának ibolya után ébredt vágya. — Eredj Dobrunka az erdőre, szedj nekem egy esomó ibolyát, keblemre szeretném tűzni és szagolni illatát. — Mi jut eszedbe, nővérem? Jó-ságos Isten, hát van-e a hó alatt ibolya? — Hallgass, csuf bolond, viszonzá az ifjabbik, tedd, a mit parancsolok. Ha nem hozasz ibolyát, agyonverlek. Az anyja kezénél fogta Dobrunkát s kilóditván a szobából, bezárta utána az ajtót.

Sirva ment a szegény leány az erdőre. Mindent hó borított s utnak nyoma sem látszott. Dobrunka eltévedt, az éhség erősen gyötörte s majd megfagyott a nagy hidegben. Kérte az Istent, hogy szabadítaná meg e nyomoruságos élettől. Hirtelen valami világosságot pillantott meg a távolban. Gyorsan lépeget azon irányban s végre egy sziklaesusra ér. Ott nagy tűz lobogott, mely körül tizenkét kő hevert s minden kövön egy alak ült mozdulatlanul egy nagy köpenybe burkolva s feje csuklyával fődve, le egész a szeméig. Három e köpenyek közül fehér volt, mint a hó, három zöld, mint a fű, három szőke, mint az érett kalászosok, három ibolyaszínű, mint a szőlő-fürtök. Ezen alakok, melyek hallgatva a tűzre bámultak, az év tizenkét hónapja voltak.

Dobrunka megismerte a Januárt, hosszú, fehér szakáláról; egyedül ez tartott botot a kezében. A szegény leányka félve közeledett hozzá s remegő hangon

ekkép szólítá meg: — Uraim, engedjétek meg, hogy én is tüzetek mellé ülhessek, mert különben megfagyok. Január igenlőleg intett fejével s szól: — Miért jöttél ide, leányom s mit keressz itt? — Ibolyát keresek, válaszolt Dobrunka. — Hó alatt nem terem ibolya, viszonzá Január nyers hangon. — Tudom, felelt Dobrunka szomoruan, de anyám és nővérem agyon vernek, ha nem viszek haza. Mondjátok meg, uraim, hol találhatnék ibolyát? A vén Január fölkel s a zöld csuklyás ifjuhoz fordulva, botját kezébe adta, mondván: — Jó Márcziusom, ez téged illet. Most Márczius is fölállt s botjával megpiszkálta a tüzet. És ime, a tűz fellobogott, a hó elolvadt; a fák rügyei fakadni, a fű, a bokrok alatt virulni kezdett s a bimbók kifeszülvén, az ibolyák előtűntek. Ez volt a tavasz. — Szakítsd le gyorsan az ibolyákat, gyermekem, szólta Márczius. Dobrunka teleszedte markát ibolyával s aztán szives köszönete mellett örömmel futott hazafelé. Képzeltetni Zloboga és anyja meglepetését. Az ibolya illata el-
árasztotta az egész házat.

— Hol találtad e szép virágot? kérdé Zloboga becsmerlő hangon. — Odafenn a hegyen, válaszolt amaz. Mint egy nagy kék szőnyeg lepi ott el a bokrok alját az ibolya. Zloboga kebelére tűzte a virágot s egy szóval sem mondott érte köszönetet a szegény Dubronkának. Másnap a gonosz nővér eper után áhitozott. — Eredj Dobrunka, keress nekem epret az erdőn. —

ton jár s hordár viszi utána a koffert s amit egy héten át keres, azt egy vasárnap elveri. Így támad aztán az elégedetlenség s megszületik a szociálizmus. A régi világban ezt se ismerték.

De bármely társadalmi osztály életébe vessünk egy pillantást, mindjárt, az első tekintetre fölismerjük a nagyizolálás, fényűzés hó-bortját. Nincs a társadalomnak olyan osztálya, a mely többet, nagyobbabot ne akarna mutatni, mint a mennyi s a mekkora.

Nézzünk csak szét most Budapesten, majd meglátjuk, hogy hova lesz a pénzünk? Amint a milleniumi kiállítás napi személyforgalmából látjuk, ezerével tódul föl a vidék az ország fővárosába. S mit tesznek ezek a jó vidékiek ott a fővárosban? Bemennek a kiállítási területre s öt-hat pavilont végig néznek s a mint röptében áthaladtak a kiállításon, fölkeresik Ós-Budát, Konstantinápolyt s a sok léha, hitvány látványosságot sorra élvezik és azon veszik észre magukat, hogy kiszébelték őket.

Maga a kiállítás megtekintése s a műbecsesel bíró látványosságok kétségkívül megérik a pénzt; de hogy az a sok rablóbódé, ahol kifosztogatják a jámbor vidékieket, miféle haszonnal jár, azt el nem képzelhetjük. Maga a kiállítás nem is kerülne sokba, hanem az a sok, nagy hühéval reklámozott szédelgő vállalat emészt föl rengeteg pénzt.

Nagy baj, hogy könnyelműek vagyunk. A legtöbb esetben meg-gondolatlanul cselekszünk. Nem

számítunk, nem gondolkozunk. Fáradunk, munkálkodunk, szer-zünk s nem tudjuk, hogy hova lesz a pénzünk?

— **Belföldi hírek.** (Szent István szobra.)

Az első magyar király szobra alapkövét augusztusban teszik le, a melynél jelen lesz Vaszary Kolos hercegprímás is. — (Az interparlamentáris konferencia) elő-készítő bizottsága részéről Széll Kálmán elnök, Pázmány Dénes és Dessewffy Arisztid titkárok már kibocsátották a meghívókat. A konferencia szeptember 23-án ül össze Budapesten és szeptember 27-én fejezi be tanácskozásait. A konfe-rencia tagjai és családtagjai számára egy a magyar kir. államvasutakon, valamint az osztrák vasutakon minden lehető kedvezmény megszerzetett, valamint gondoskodás történt arról is, hogy a Budapesten való tartózkodás alatt a legjobb szálló-dákból igen mérsékelt áron kellő meny-nységű szobák álljanak rendelkezésükre.

Lemondani, lemondani

Laptársunk a *Debreczen* péntekről keltezett esütörtöki számában megfele-dkezve az újságíró első kötelességéről a tisztos irodalmi hangról, oly modorban ront nekünk, mely amilyen ildomtalan, éppen olyan igazságtalan is.

Ha egy középkori *furibundus mo-nachus* ír így, azon nem csodálkozhatunk, de elborul a lelkünk, ha azt látjuk, hogy vannak lapok, melyek ha kifognak a *Svarcz Berthold* találmányából szellemi fütykösöket forgatnak fejük felett észre nem vevén, hogy mikor másokat akar-nak lesújtani, önmagukat vágják le a föld poráig.

Nem tehetjük, bármiképen is meg-érdemelné azt laptársunk, hogy őt azon a téren kövessük, melyet ő állandóan el-foglalva tart. Olyan körben és viszonyok között nőttünk fel, melyben ismeretlen

volt a durvaság, a gorombáskodás. Így tehát nem lévén alkalmunk elsajátítani azt a hangot, mely méltó visszhangja volna annak a hangnak, melyet a *Debre-czen* honosított meg Debreczenben, jelen válaszukban csakis a leglényegeseb-bekre szoritkozunk.

A *Debreczen* azzal vádol bennünket, hogy mi hetek óta vele vagyunk meg-akadva és durvaságokkal, gorombaságok-kel telt *czáfolatokal* eresztünk meg nap-nap után, hol egyik hol másik debreczeni lap ellen.

Bizonyítás helyett egyenesen a nagy-közönséghez appellálunk. Itélje meg ő, vajon a tisztos irodalmi hang nálunk, vagy a *Debreczen* hasábjain talált-e állandó otthont? Mi sohasem személyeskedtünk s a közügyek elbirálásánál elfoglalt állá-spontunkat annyi tisztességgel és irodalmi jóizléssel védtük, hogy e tekintetben szerénytelenség nélkül kimondhatjuk, hogy jó példával jártunk elől a *Debre-czennek*.

Hogy a mi olvasó közönségünket naivnak nevezi a *Debreczen*, az csak azt bizonyítja, hogy a mi közönségünk sok-kal műveltebb, hogysem megtudna barátkozni azzal a mendikáns modorral, mely a *Debreczen* minden sorából kéri. Hogy pedig lapunk felelős szerkesztője, még lapunk olvasóközönségénél is naivabb, annak ő örül legjobban, mert inkább akar naiv, mint goromba lenni.

A *Debreczen* tegnapi közleményében még önmagát is felülmutta a személyes-kedésben és gorombáskodásban és mégis minket vádol azzal, hogy tullépjük az ildomosság határát. Ha mi vitatkozunk is laptársunkkal, de a szerkesztőt nem bántottuk, se a munkatársakat, hanem a felmerülő eseményeket bíraltuk el a magunk szempontjából a személyek bele-vonása nélkül.

Mi jut eszedbe nővérem? Jóságos Isten, hol teremne eper a hó alatt? — Hallgass, esuf bolond, tedd, a mit parancsolok. Ha nem mégy az erdőre s nem hozasz nekem egy kosár epret, agyonverlek. Az anya kezénél fogta Dobrunkát, kilódítá a szobából s bezárta utána az ajtót.

A szegény leány ismét megindult az erdő felé s szemével mindenfelé kereste a tegnapi világosságot. Szerencséjére föl is fedezte s majd megfagyott, mire oda-ért. A tizenkét hónap most is ott ült, hallgatva, mozdulatlanul. — Jó uraim, engedjétek meg, hogy tüzeteknél kissé megmelegedhessem, mert különben meg-fagyok. — Miért jössz ismét s mit keressz? kérde Január. — Epret keresek, volt a válasz. — Nincs most annak ideje, viszonzá nyers hangon Január; hó alatt nem terem eper. — Tudom szót Dobrunka, de anyám és nővérem agyonvernek, ha nem viszek haza. Jó uraim, mondjátok meg, hol találhatnék epret? A vén Január fölkel s a szőke csuklyás férfihoz fordulva, botját kezébe adva, mondván: — Test-vérem Junius ez téged illet. Most Junius is fölállt, botjával megpiszkálta a tüzet. És ime a tűz fellobogott, a hó elolvadt, a föld zöldülni kezdett, a fák meglombosodtak, a madarak elkezdtek énekelni s a virágok kinyiták kelyheiket. Ez volt a nyár. Ezer meg ezer apró fehér csillagoeska borítá a fűvet, melyek eperré változtak s zöld leveleik közül ugy tűntek elő, mint rubinok a smaragdok közül. — Szedj

gyorsan epret, gyermekem, szót Junius. Dobrunka tele szédé gyorsan kötőjét s szíves köszönete mellett örömmel futott hazafelé. Képzeltetni Zloboga és anyja meglepetését. Az eper kellemes szaga el-árasztá az egész házat.

— Hol találad e szép epret? kérde Zloboga becsmérő hangon. — Odafenn a hegyen, válaszolt amaz. Annyi ott az eper, hogy azt hinné az ember, hogy a föld csupa vérben uszik. Zloboga és anyja megették az epret s egy szóval sem mondtak érte köszönetet a szegény Dobrunkának. Harmadik nap a gonosz nővérnek piros almára fájt a foga. Ugyan-azon fenyegetések, szidalmak s erő-szakoskodások következtében Dobrunka felszaladt a hegyre s szerencséjére ismét együtt találta a tizenkét hónapot, a tűz mellett némán mozdulatlanul melegedve.

— Már megint itt vagy, gyermekem? szót a vén Január, helyet csinálva neki a tűz mellett. És Dobrunka sirva panaszkolta el, hogy ha piros almákat nem visz haza, anyja és nővére agyonverik. — Testvérem, Szeptember, szót Január a violaszin csuklyás, szürke szakálu férfihoz, ez téged illet. Most Szeptember is felállt s botjával a tüzet megpiszkálja. És ime, a tűz fellobog, a hó elolvad, a fák sárga levelei a szél által mozgatva, földre hullanak. Ez az ősz. Néhány elkésett szegfű, százszorszép és télizöld — ezek az egyedüli virágok. De Dobrunka csak egy tárgyra függeszté szemét: egy almára, mely tele

volt piros gyümölcessel. — Rázd meg gyorsana fát, gyermekem, szót Szeptember. Dobrunka megrázta a fát s egy alma le-esik, másodsor is megrázta s ismét egy alma esik le. — Gyorsan, Dobrunka, gyorsan fuss haza, kiált rá Szeptember parancsoló hangon. A jó leány szíves köszönete mellett, örömmel futott haza felé. Képzeltetni Zloboga és anyja meglepetését. — Friss alma januárban! Hol találad e két almát? kérde Zloboga. — A hegy tetején; van ott egy fa, mely ugy piroslik, mint juniusban a cseresznyefa. — Miért hoztál csak két almát? A többit bizonyosan megetted az uton. — En, nő-vérem? hozzá sem nyultam; csupán két-szer volt szabad megráznom a fát s erre csak két alma esett le. — Vigyen el az ördög! rivalt rá Zloboga s ugy megütötte, hogy sirva futott el a szegény leány.

A gonosz nővér megkóstolta az egyik almát s ugy találta, hogy soha sem evett még olyan jót. Anyja is ugyane véle-ményben volt s mennyire sajnálták, hogy többet nem ehettek! — Anyám, szót Zloboga, add ide bundámat, elmegyek az erdőre, fölkeresem az almát s akár sza-bad, akár nem, addig rázom, mig minden alma le nem hull róla. Anyja ellenvété-seket akart tenni. Azonban Zloboga ma-kacs fejü volt, senkire sem hallgatott; beleburkolózott tehát bundájába, csuk-lyáját fejére húzta s utnak indult az erdő felé. Mindent hólepel borított s utnak semmi nyomát sem lehetett látni. Zloboga

A Debreczeni Ellenőr szerkesztősége egyébként nem csalódik, ha azt hiszi, hogy sokkal többen vannak Debreczenben, kik akár a társadalmi életben, akár a hírlapok hasábjain előzékenyebb és simább embernek ismerik a Debreczeni Ellenőr, mint a Debreczen f. szerkesztőjét.

Mikor mondtuk mi azt, hogy a Debreczen szerkesztője bériró? Soha! Pedig ő is csak úgy kapja a fizetést, mint a Debreczeni Ellenőr szerkesztője. És mivel a Debreczen nagyon jól tudja, hogy a szabadelvű-párt lapjának szerkesztője talán e fizetés nélkül is megélhetne, kétszeresen sértett, midőn őt bérirónak nevezte.

Továbbá minket vádol gyerekeskedésről, holott a leggyermekesebben ő foglalkozott szerkesztőnk személyéről. Rosz vicceket gyártott unos-untalan s anynyira naiv volt, hogy azt hitte, miszerint ezzel olvasóit mulattatni fogja.

Az élcelés azonban hatást tévesztett s azután nem volt mit tenni. Kollegánknak, mint a gorombaság terére lépni. Ide azonban nem követhetjük elveink és velünk született finomabb érzékünk megsértése nélkül.

Igy fogunk tenni a jövőben is.

A Debreczen egyenesen szerkesztőnknek ront és krokodil könnyeket hullatva sajnálkozik, hogy kvalifikációja daczára is gorombáskodik. És midőn a Debreczen ezen minden alapon nélkülözö löveget kibocsátja, elfeledi, hogy a Debreczeni Ellenőr volt éppen ostorozója azon iránynak, melyen a Debreczen halad. A mi lapunkról senki sem mondhatja, hogy az személyeskedő, gorombáskodó, mert mind eddig hűségesen betartotta olvasó közönségének tett azon ígérését, hogy a saját jó izlését és olvasói iránt táplált tiszteletét szem előtt tartva a személyeskedés terére nem fog lépni sohasem.

eltévedt, de nagyravágyás és kíváncsiság sarkalta a tovább menésre. Végre világgosságot pillantott meg a távolban s gyorsan futva ez irányban, ráakadt a tizenkét hónapra, kik ott ültek köveiken a tűz körül, némán, mozdulatlanul. Zloboga, a nélkül, hogy engedelmet kért volna rá, egyenest a tűzhöz közeledik. — Mit akarsz itt, hová mégy? kérdé szárazon a vén Január. — Mi gondod rá, vén bolond, felelt Zloboga. Semmi közöd hozzá, honnan jövök s hova megyek. És eltűnt az erdő sűrűjében, Január összerángozta homlokát s botját feje fölé emelte. És az ég tüstént elsötétedett, a tűz kialudt, esett a hó s a szél ordított. Zloboda mitsem látott maga előtt, eltévedt s hiába igyekezett az elvesztett nyomot felfedezni. A hó esik, a szél ordít, ő anyját kiáltozza, nővérét átkozza s az Istent káromolja; a hó esik, a szél ordít, Zloboga megfagy, tagjai megmerednek, ő összeroskad s a hó esik, a szél ordít, mint azelőtt.

Az anyja szünet nélkül az ablakból az ajtóhoz, az ajtóból az ablakhoz szaladgál: óra óra után mulik, de Zloboga nem tér vissza. — Föl kell keresnem gyermekemet, ugymond s bundát és esuklyát vevén magára, a hegyre futott. Mindent hó borít s az utnak nyoma sem látható. Az anyja mélyen behat az erdőbe s leányát kiáltozza; a hó esik, a szél ordít, ő gyors léptekkel előre törtet s kiabál a messzeségbe, és a hó esik, a szél ordít mint az azelőtt.

Különösen pedig nem bántottuk a Debreczen f. szerkesztőjének egyéniségét, személyét, míg ellenben a Debreczen lapunk f. szerkesztőjét — igaz hogy besült, igazán éretlen megjegyzésekkel illette. Így tehát az a vád, mintha a Debreczeni Ellenőr szerkesztője mérszároslegényhez illő módon viselte volna magát laptársunkkal szemben, elesik, bár szívesen elismerjük, hogy taglót nem ártott volna kezünkbe venni. Elűtő lévén azonban hivatásunk a mérszáros legényétől, nem akarunk mesterségébe belekontárkodni.

Laptársunk a Debreczen írásjelei cz. cikkelyünkre horkant fel, melyben pedig egyáltalában nincs egyéb elmondva az igazságnál. Abban gorombaságot még nagyítóúvegen sem lehet feltalálni. Mivel azonban a Debreczen a megdönthetetlen argumentumokat nem tudta megczáfolni, elkeseredésében és tehetetlen dühében miránk akarja kenni a durva és goromba írásmódot, melyet a debreczeni lapok között csakis ő képvisel.

Ezen állításunk igazolására a közvéleményt hívjuk fel tanúul.

Sőt többet mondunk.

Mindnyájunk aggódo reménnyel várjuk a debreczeni egyetem létesülését. Járuljunk tehát a nagy műhöz mi is hírlapírók. Lapunk felelősszerkesztője ezennel ünnepélyesen és nyíltan kötelezi magát, hogy az esetben, ha Debreczen sz. kir. város három gentlemannje azt véleményezi, hogy a Debreczeni Ellenőr irodalmi jó izlés tekintetében alább áll mint a Debreczen, 500 az az ötszáz forintot tesz le az egyetem alapjára.

A péntek-ről datált nagylélegzetű cikkelyre csak ennyi megjegyzésünk van, melyhez csak annyit teszünk, hogy sokkal jobb volna a korrektúrára gondolni, mint minden elfogadható ok nélkül gorombáskodni.

Dobrunka vár egész este, vár egész éjjel, de senki sem tér vissza. Reggel rokkájához ül s lefönja az egész kendert. Még sincs semmi tudósítás. Jóságos Isten, mi történt velök! kiált föl sírva a jó leány. Ők sohasem tértek többé vissza s tavaszkor egy pásztor megtalálta mindkettőnek holttestét az erdőben. Most Dobrunka egyedüli urnője lön a háznak, tehénnek, kertnek, a ház előtti kis rétet nem is említve. — Ha pedig egy jó és szép leány földet bir ablaka előtt, az első, ki oda jő, egy fiatal bériró, ki neki vagyonát, szívet és kezét ajánlja. Dobrunka nemsokára férjhez ment, s a tizenkét hónap azután sem vette le kezét kedvenczéről. Nem egyszer történt, hogy midőn a szél erősen fújt s az ablaktáblákat megrázta, eljött a jó öreg Január s betönte hóval a ház hasadékeit, hogy a hideg a békés hajlékba be ne juthasson. Így élt Dobrunka folyvást boldogul s a közmondás szerint a tél mindig ajtóján kívül, nyár esüérében, az ősz pin-czejében s a tavasz szívében volt.

Tanulság a meséből, hogy jóság, gyöngédség és szív nemessége még az évszakokat is előzékenyekké, nyájasokká változtatják az emberekre nézve; míg a dolyföt, felfuvalkodást és szívtelenséget maga a természet bünteti meg, mely az emberiségnek legszebb mintaképe.

Vida József.

Mert az Üdvözítővel mi is azt kérdezhetjük a Debreczen-től:

*Veritatem dixi, quare percussus me?...
Végül még egyet!*

Laptársunk kijelenti, hogy velünk többet nem foglalkozik, bármit mondjunk, bármit írjunk. Ha már ő ilyen őszinte volt, mi meg hasonló őszinteséggel kijelentjük, hogy örvendünk, miszerint egy ízben adott azon tanácsunkat megfogadta, hogy *melius est tacere, quam loqui* . . .

A személyünkkel és lapunkkal való szeretetteljes foglalkozásról való lemondást tudomásul vesszük és hírláppilag nyugtázzuk.

Mi azonban a jövőben is fogunk foglalkozni laptársunkkal és az egész szerkesztőség azon lesz, hogy jövőben is például szolgáljon a Debreczennek a művelt irodalmi hang és izlés tekintetében.

TÜKÖRDARABOK.

Változás.

*A küzdelemnek égi háboruja
Seperte végig ifjuságomat,
Tavaszfény helyett sors villáma fénylett
Vérzett vállam nehéz teher alatt.*

*Míg más két kézzel tépte a virágot
Az ifju karnak rózsaberkein.
En verejték árán keresem babért,
Metylyet töröljem bánatkönnyeim.*

*Ezer reménnyel léptem a világra:
Szépnek, nemesnek lettem harczosa:
Óh! de a csalódás szivig vérezett,
Fájón hatott az életiskola.*

*Az eszményeknek fordítottját láttam,
A derű helyett sötét árnyakat,
Látni vágytam a sivár való okát,
De képzeletem megtörve fennakadt.*

*Az aléltágnak tehetetlen ágyán,
Álomként szállt meg néma sejtalem,
Mely átvillanva a föld sötét körén
Szellem szárnyon szállt ég felé velem.*

*Sivár lelkekre a hit mannája hullt,
Láttam . . .! Imádom a szent Végokot,
Kinek fényétől széteszlott a sötét,
Mit lelkeembe kételkedés lopott.*

*És ettől kezdve minden megváltozott:
Bolgongás helyett tiszta, szent irány,
Bus aggodalom helyett édes hit, remény,
Pusztá helyett éden, kies virány.*

*Hol zárzavar volt, most égi rend honol,
Vigan viszen eddig nehéz igám;
Az ellen átka, tette jómra válik,
Mosolyogva nézem, mint törnek reám.*

*Hol elszakadtam végleg a reménylől,
Ott egy csodás kéz édent alkotott;
Immár betölt a legvakmerőbb remény,
Mit szivem tilka lopva álmódott.*

*Biztosan tekintek a jövő elé:
Sorsom vezérli égi szent Erő.
Lelkembe van vésvé a tapasztalás:
A föld ég nélkül meg nem érthető.*

Balfazár.

Táviratok.

— A Debreczeni Ellenőr saját tudósítójától. —

Nagyvárad mozgalma.

Budapest, július 10. Nagyvárad város választó polgársága mozgalmat készül indítani az iránt, hogy a nagy terjedelmű városban két választó kerület alakíttassék.

Havazás nyáron.

Budapest, július 10. Hideg-Szamos és Dobril községben óriási hideg uralkodik. Tegnap és tegnapelőtt nagy havazás volt, a mely a veteményeket teljesen elpusztította. A lakosság e miatti elkeseredése rendkívül nagy.

Kirabolt nyaraló.

Budapest, július 10. Mendel Gusztávné gyároshónak a főváros mellett lévő Bimbó-dombi nyaralójába tegnap este két álarozos rablól behatolt, a mikor a cseléd egyedül volt odahaza. A cselédet megkötözték s a lakást kirabolták. — Ezután felmentek a nyaraló első emeletére, a hol Habich műépítész lakik s ezt szintén kirabolták. A sikoltozó cselédleányt épen fojtogatták, amikor a gazdák hazaértek. A rablók zsákmányukkal azonban még idejekorán elmenekültek.

Merénylet egy vasut ellen.

Budapest, július 10. A samarai vasut ellen Bátuki közelében merényletet követtek el, amelynek következtében a vasut kisiklott s negyven utas súlyosan megsérült.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órakor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A Gönczy-egyesület „Otthon”-a Keresk. akadémia palotájában.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra között, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órakor, ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában. Nyitva van minden szerdán és szombaton d. e. 11—12 óráig.

Hivatalos órák az állami anyakönyvvezetőknél. Vasárnap d. e. 10—12-ig. Többi napokon d. e. 9—12-ig, d. u. 3—6-ig.

Nyilvános olvasóterem a kollégiumban nyitva van hétfőn, szerdán, szombaton d. u. 3—6-ig.

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartanak. Az ígató, kiadó-hivatal s az irattár a feleknek felvilágosításokat ad hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

A debreczeni kir. járásbírószék szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

Famunkatartás. A kézügyesítő egyesület főreáliskolai műhelyében d. u. 2—4 óráig. Kedden előkészítő csoport. Szerdán és pénteken haladó csoport.

— Személyi hírek. Gróf Dégenfeld József főispán tegnap este szatmármegyei birtokára, Feketetagra, utazott, honnan vasárnap este jön vissza Debreczenbe. — Kiss Aron püspök több napi tartózkodásra családjával Porcsalmára utazott. — Dr. Wolaffka Nándor püspök a holnap

reggeli gyorsvonattal Somogy megyébe utazik, a hol három hétig marad.

— Kinevezések. Puky Gyula, a debreczeni királyi ítélő tábla elnöke ifju Koós György szatmárnémeti lakos, végzett joghallgatót, Draskóczy Gábor királyi törvényszéki díjtalan joggyakornokot, Mráz Endre budapesti lakos, végzett joghallgatót és Szabó József végzett joghallgatót a tábla kerületébe segélydíjas joggyakornokokká nevezte ki.

— Fényes esküvő. Fényes esküvő lesz holnap reggel városunkban. Özv. Láposy Ferencznének egyetlen leányával, Anna kisasszonnyal, esküszik ez alkalommal örök hűséget Rieger Ödön budapesti gyáros. Násznagyok: Huzella Elek és Rieger Gyula lesznek. Az anyakönyvvezetői hivatalból a polgári kötés után a násznép a ref. nagytemplomba vonul, a hol az egyházi áldást kéri ki az új frigyre.

— Új kamarai fogalmazó. A kereskedelmi- és iparkamara f. hó 2-kán tartott közgyűlésében megbizta az elnökséget, hogy az üresedésben lévő egyik fogalmazói állást töltsé be. Az elnökség a „Osokonai” nyomda könyvvezetőjétslapunk szellemes, régi külmunkatársát, Komlóssy Miklóst, bizta meg e tisztséggel. Midőn a legnagyobb örömmel regisztráljuk kinevezését azon férfunak, a ki a nagy világban szerzett tapasztalataival, szorgalmával és nyelvismeretével kedvelt kereskedelmi- és iparkamaránk kötelékébe lép, sajnálattal veszítjük el körünkől. Reméljük azonban, hogy munkatársunknak megmarad és új pályáján szerencsét kívánunk neki.

— Debreczen a tanügyi kongresszuson. A lefolyt tanügyi kongresszuson Debreczen nem a legutolsó szerepet vitte. Nem számítva azt, hogy alig volt vidéki város, mely több tagot küldött volna a kongresszusra, a gyűléseken és szakosztályok tárgyalásain lépten-nyomon találkoztunk a debreczeni tanügyi munkásaival, mint előadókkal, felszólalókkal, kongresszusi tisztviselőkkel. Atalános elismerést aratott Dóczy Imre ev. ref. főgymn. igazgatónak magvas, formailag is szépen kidolgozott értekezése, melyet a középiskolai szakosztályban tartott a gymnasium tanulmányi rendjéről. Buzgó tanfelügyelőnk, Eötvös K. Lajos, is közreműködött több előadással a kisdodóvási és az emberbaráti osztályban, a kisdodóvók felügyeletéről szólván. A kongresszus tisztviselői között ott láttuk Géressy Kálmán kir. főigazgatót és dr. Kardos Albert főreáliskolai tanárt; az elsőt, mint a középiskolai szakosztály egyik elnökét, a másodikat mint egyik jegyzőjét. Az országos középiskolai tanáregyesület választmányában négy debreczeni tanférfi foglal helyet; kettőt, t. i. Cserhalmy Józsefet és Sinka Sándort a debreczeni tanári kör küldött ki, kettőt pedig a tanáregyesület f. hó 2-án Budapesten tartott közgyűlése választott Dóczy Imre és Kardos Albert személyében.

— Az új zsidó templom. A Nagyvárad-utczán épülő izr. templom egyike lesz városunk legszebb középületeinek. Az állványok gerendái lassanként eltűnnek a falak mellől és teljes szépségükben bontakoznak ki a templom kecses idomai. Kelet búbájós stílusában tervezték a templomot. A már bizaneci modor fantasztikus ékítményei díszítik a párkányokat. A díszítésnek ez a gazdagsága természetesen a nyugotra néző főhomlokzaton érvényesül, amelynek vörös és sárga színű nyers téglából rakott falazata fölött magasan emelkedik a törvény két márványtáblája. A törvény-tábla két oldalán szintén szép karsu tornyok állanak őrt, amelyeket vörösréz hagymasisak fedez. Impozáns része a lapos fedelű templomnak (ez is keleties) a hatalmas vasszer-

kezetű kupola, amely magasan emelkedik ki a város háztömegéből és messziről magára vonja a figyelmet, ha Budapest felől jövő vonattal közeledünk Debreczen felé. E kupola színes üvegből készült, ablakain szűrődik be a világosság a templom márványtól és aranytól ragyogó szentélyébe. A templomot házilag építetteti a hitközség áldozatkészsége. De minden igyekezet mellett sem készülhet el augusztus elsejére, amidőn a sz. Anna-utczai régi templom szerződés szerint a r. kath. hitközség tulajdonába megy át. A hitközség előljárósága nehéz kérdés előtt állott. Mert novembernél előbb nem lesz elfoglalható, fölszentelhető az új templom. Szeptemberre pedig nagy zsidó ünnepek esnek, a mikor minden jó zsidó templomba siet ajátatoskodni. Ugy oldották aztán meg a nehéz kérdést, hogy a r.-kath. egyháztanácsból három hónapra 750 frtért kibérelték az eladott régi templomot s ezen kívül a szeptemberben megnyíló zárdától új kerítéssel rekeszteti el az előljáróság, hogy a két különböző felekezeti intézmény semmiben se zavarhassa egymást.

— A Zion zászlója. A Zion betegsegélyző egyesület választmánya e hó 12-én d. e. 1/2 11 órakor saját helyiségében ülést tart, a melynek legfontosabb tárgya lesz a közeledő zászlószentelés programjának összeállítása. Midőn e hirt közöljük, a választmánytól ismételtlen bátrak vagyunk azt kérdezni, miért nevezik ezt az egyesületet Zionnak és miért nem Sion a neve. Hiszen úgy tudjuk, hogy ez nem zsidó felekezeti egyesület, mert alapszabályai szerint nem zsidók is beléphetnek a tagok közé? De ha csak zsidó lehetne is tagja, azt hisszük, akkor is magyar maradna ez nyelvében, szellemében. Miért nem magyar hangzású hát a neve is? A magyar ember a Ziont mindig Sionnak ejti ki. Így fordította le azt a jó Károli Gáspár, így éneklék Szenczi Molnár Albert után a kálvinista templomokban és így írta le azt Pázmány Péter. A jótékonyág gyakorlására létesült egyesület a hazafiságnak akar ünnepet ülni, midőn a millennium emlékére drága selyem lobogót készített, — bizonyítsa be ugyanekkor, hogy minden ízében magyar azzal is, hogy magát ezután Sionnak nevezi.

— Elvi kijelentés. A belügyminiszter egy felmerült eset alkalmából azon elvi kijelentést tette, hogy az országgyűlési képviselő-választói névjegyzék kiigazításának alakját — a folyó évi összes adónak meg nem állapítása, vagy az adótartozásnak csak részben előírása esetén — a múlt évi adókirovás arányában a folyó évben kifizetett adó képezi.

— A debreczeni könyvnyomdászok dal- és zeneköre. A debreczeni könyvnyomdászok dal- és zeneköre pályázatot hirdet egy karmesteri állásra. Feltétel, hogy illető ügy az énekoktatást, mint a zene oktatást alaposan végezze. Tiszteletdíj az énekoktatásért — hetenkint 2 óra — 100 frt. Zárt ajánlatok f. é. július 15-éig Dr. Derekassy István elnök címére intézendők.

— Szerkesztőségünk az udvaron. Kitétték a szűrűnk az udvarra; kedves feleségünk, a kiadóhivatal, utánunk hajigálta türelmes íróasztalainkat, kalamárisokat, a kutyanyelvek ezreit, székeket, az ominosus papirkosarat, szőnyegeteket, a falakról a hangulatos idyllképeket, az 1830-ban készült régi, de kedves térképet, a melybe szorgalmas főmunkatársunk kegyelettel szokta berajzolgatni a legújabb viczinálisokat is, — s mindezek meghatározhatatlanságban, egymásra hányva hevernek a júliusi nap forróságában. Az öreg, kövér divány megrökönyödve, égnek meresz-

tett lábakkal nézi a szomorú képet egyik szegletből. A figyelmes feleség felhasználja a kedvező nyári napokat, javíttatja, újra festeti és takarítja addig is valóságos luxus-helyiségünket. Kipakoltunk hát az udvarra, hol a nagyszámu járókelők bámulva állanak meg s respektussal szemlélik a teméntelen új és ócska újságok közé temetkezett, lázasan dolgozó munkásait a közvéleménynek. — Egy szélroham a szerkesztő kezéből kiszodorja a kész vezércikket s leviszi a pin-czébe, míg egy másik a porozó tányérból a segédszerkesztő szemeit csapja tele homokkal. — A festékszagtól, fűrészeléstől, kopácsolástól még idegesebbé vált riportter fejé-ről a szél hatodszor fujja le a szalmakala-pot; siettében a pennaszárat dugja tentába, mérgesen visszarántja, mire a penna hegye orrába furdódik. Természetesen a rendőrség keményebben megrovatik. Lapunk kitűnő barátja, dr. Kardos Albert, flegmával olvas, egyik asztal tetején ülve, az országos tan-ügyi kongresszusról s aztán komolyan meg-kérdezi, hogy ifju barátunk a D. R. U. mint naponként hirdeti, hogy este 9 órától a D. E. helyiségében fogad, éjjel csakugyan itt tartja randevuit? Itt; de azért ne tessék rosszul gondolni; — különben is a szabad természet, a csillagos ég hangulatba ringat s magasatos gondolatokat kölesönöz. Mindkét szerkesztőség helyiségei már holnapra ren-den lesznek s mi visszahuzalkodunk a rövid időre elhagyott, szeretett falak közé.

— **A tornacsarnok megnyitása.** A debreczeni torna-egylet szép új tornacsarno-kának berendezését tegnap fejezte be Gráner Pál budapesti tornaszer készítő. A tornaszereket még ugyanaz nap dr. Kenézy Gyula egyleti elnök, dr. Nagy Kálmán titkár, dr. Márton Kálmán pénztáros és Tóth Mihály művezető Gránertől át is vették, a mikor is teljes meglepedésüket fejezték ki nevezett tornaszer készítőnek. Most már semmi sem áll útjában annak, hogy a torna-egylet működését új torna-teremben meg-kezdhesse s már szombaton a tornaóra az új tornacsarnokban fog a szokott időben a művezető által megtartatni. A tornaszat iránt érdeklődő közönség figyelmét fel-hívjuk a valóban ügyesen és csinosan beren-dezett tornacsarnok megtekintésére, a mely mindennap délelőtt 10 órától 11 óráig, dé-lután 5 órától 7 óráig nyitva áll, a hol az egyletbe belépni akarók az aláírási ívnek is aláírhatnak. Azt his-zük, hogy most már igen sokan lesznek azok, kik egyleti tago-kul beiratkoznak, módjukban állván ily tornaszerek mellett a tornaszat legkülön-bözőbb neveit gyakorolni.

— **A nagykiállói orsz. tébolyda** tovább fejlesztése czéljából nagyobb szabású új építkezési és átalakítási munkálatok van-nak előkészítés alatt. Ezen munkálatokra a pályázati hirdetményt a napokban tette közzé a tébolyda igazgatósága, amely pá-lyázati hirdetmény szerint az átalakítási és építési munkálatokra 64000 forint, ezenfelül gőzfűtési, vízvezetési és csator-názási munkákra pedig 20000 forint költsé-g van előirányozva.

— **Elhunyt városi irnok.** Debreczen sz. kir. város irnoki karának gyásza van, a mennyiben a mezőrendőrséghez beosztott **Vásárhelyi Sándor** iktató irnok, mint rész-vétellel értesülünk, az éjjel hosszas szenvedés után elhunyt. Temetése holnap délután lesz.

— **Életunt asszony.** **Hangerer Amália** nem a legjobb viszonyban élt férjével, **Busár András** susztermesterrel. — Ha a férj uram felöntött a garatra, hazament s szegény feleségét vette elő, kit nem egy ízben elvert a lábszíjjal. Ha az inasok csináltak valamit rosszul, a férj az asszonyt okozta, miért nem tu-dott eléggé vigyázni. Az asszony nem

egy ízben tett panaszt a rendőrségnél férje kegyetlensége miatt, kit meg is büntettek, de úgy látszik, a büntetés nem használt, mert a lábszij kezelője még azután is ütötte-verte a nejét. A szegény asszony, hogy férje igazságtalan bánalmaitól megszaba-duljon, feltette magában, hogy megválk az élettől. Tegnap reggel, midőn a piacra be-vásárlás végett felment, egyik főtéri üzlet-ből 10 csomag kénes gyufát bevásárolt, melyből odahaza hat csomagot beáztatott egy pohárba s felhajította. **Nyöszörgésére az egyik inas a szobába rohant s asszo-nyát a földön fetrengve találta.** Fellár-mázta a házbelleket, kik orvosért futottak s értesítették a poszton álló rendőrt is. Az orvos még idejekorán megérkezett s ellen-szert adott be **Hangerer Amáliának.** Külön-ben az élettől szabadulni akaró nő nem for-gott életveszélyben, mert kevés volt a mérég, mit készített s azt sem itta ki teljesen. A férj uramat a rendőrség újból előveszi.

— **Dalestély.** A debreczeni munkás dalegylet augusztus 1-én, szombaton, a „Margit“-fürdő disztermében **Janny Jó-zsef** egyleti karnagy vezetése mellett táncszal egybekötött zártkörű dalestélyt rendez a következő műsorral: 1. „Millenni-ummi induló“ Zimaitól. 2. „Millenniumi dalárdal“ Abrányitól. 3. „Bármerre jár“ Lányitól. 4. „Nemzeti fohász“ Gaáltól. 5. „Isten hozzád“ Riegertől. Kezdeté este 8 órakor. Belépti-jegy személyenkint előre váltva 50 kr. Este a pénztárnál 60 kr. Alapító- és pártolót-agok szabad-jegyüket használhatják. A szabadjegy két szem-élyre érvényes. Felülfizetések, tekin-tettel a millenniumi dalversenyre való utazást, köszönettel vétetnek és hírlapilag nyugtáztatnak. Jegyek előre válthatók **Péter Pál** pénztárnok urnál, (Sas-utca) **Vilmos-féle** vendéglő, **Kurján Gyula** óras üzletében (főpiacz) és este a pénztárnál.

— **A püspök tolvaja.** A dr. **Wolaffka** Nán-dor püspök kárára tegnap elkövetett vakmerő lopás tettesét a rendőrségnek még eddig a legszorgosabb kutatás daczára sem sikerült kézrekerítenie. Az egyik detektív az ismeret-len egyén kutatása czéljából az inással teg-nap Nyiregyházára is átment, azonban ott semmi pozitív eredményt sem érhetek el. A lopás gyanuja most már több egyénre is kiterjed s a rendőrség erélyes nyomozása röv-vid idő alatt valószínűleg eredményre vezet.

— **Kedvezményes utazás a kiállításra.** A debreczeni kereskedő testület elnök-sége a kereskedő ifjak önképző egyesületé-vel együttesen módot óhajtván nyújtani tag-jainak arra nézve, hogy az ezredéves orszá-gos kiállítás megtekintésére kedvezményeket élvezzen, lépéseket tett, hogy az utazási és kiállítási belépő jegyek minél magasabb en-gedménnyel legyenek megszerezhetők, vala-mint gondoskodott arról is, hogy érkező vállalatok és mulató helyek kezelősegei tekintélyes kedvezményeket adjanak. Ma már a m. á. v. igazgatóságától leérkezett az en-gedmény, a mely szerint a II-od osztályban utazhatnak mindkét egyesület tagjai, esetleg családtagjaik is személyenkint III ad osztá-lyu egész jeggyel. Az utazás 20—90 tagot számláló csoportonként történik, a mely kez-detét veszi azonnal, mihelyt az összes vál-lalatok a kért kedvezményt megadják, a mi hihető, hogy f. hó 15-nél tovább nem fog húzódni. Felvilágosítást készséggel nyújt a bizottság jegyzője **Ozmits Endre** n.-csapó-u. 321. sz. a. (Knoll-ház) lakásán délután 1-től 2-ig személyesen, levélbeli megkeresések pedig **Piacz-u. 2138. sz. a.** intézendők, vala-mint értekezhetni az egyesület alelnöke **Bár-dos Géza** urral **Közgazdasági Bank** helyi-ségében.

— **A nyiregyháza-tisza-polgári vasut** építési munkálatai olyan serényen halad-nak előre, hogy a részvény-társaságtól **Szabolcsvármegye** alispánjához érkezett értesítés szerint a vasut már a f. évi

augusztus hó második felében a forga-lomnak átadható lesz.

— **Egy örült anya rémtette.** Hajmeresztő s a maga borzalmasságában csaknem páratlan tettet követett el ma reggel egy anya. **Ózv. Fábrián** Imréné Hajdu-Böszörményből a haj-nali vonattal Szatmár felé akart utazni s a nagy állomáson beszállott öt hónapos kis gyermekével egy harmadik osztályu kocsiba. Alig rohogott ki a vonat a pályaudvarról, **Fábrián** Imrénén hirtelen kitört régi elmebaja s ilyen állapotban kis gyermekét a keblére szorítva kiugrott az örült sebességgel ro-hanó vonatról. A veszedelem láttára a kocsiban lévőek meghúzták a vészjelző féket, mire a vonat megállott s a szerencsétlen asszonyt, aki a nagy füben csak kisebb természetű sérüléseket szenvedett sértetlenül maradt, gyermekével együtt **Vámos-Pécsre** vitték s ott gondos ápolásban részesítették, a mig reggel a nyolcz óras vonattal visszahoz-ták Debreczenbe. Most a közkórház meg-figyelő osztályában ápolják.

— **Halálozás.** Mély fájdalomtól meg-tört szívvel tudatjuk néhai **Veress György**-nek folyó hó 9-én éjjeli 1/2 12 órakor éle-tének 67-ik, boldog házasságának 28-ik évében szívszélhüvésben történt csendes elhunytát. Temetése folyó hó 11-én d. u. 1/4 órakor lesz a róm. kath. egyház szertartás szerint, a **Pacsirta-utca** 2636. sz. háztól. A temetést **Gebauer „Erez-koporsó-gyár“** temetk. intézete rendezi.

— **Kalandoz gyermekek.** **Czvitlik** Ferencz és **Czvek** József Szatmár nemes városában lát-ták meg a napvilágot s még alig értek 13 tavaszt, de azért kalandos gondolatok bőven szülemlettek zsenge agyukban s miután a szobafestés mesterségével nem tudtak meg-barátkozni, elhatározták, hogy elmennek gya-log világot látni. Megszöktek hazulról. **Czvek** József csakhamar megunta az ut fáradalmait és kis pajtását a faképnél hagyta. **Czvitlik** azután egyedül ballagott ma reggel be Deb-reczenbe, a hol nagyon elfogta a honvágy s az elhagyatottság érzetében jelentkezett a rendőrségnél, kijelentve, hogy sobasem in-dul többet világlátó körutra, csak most az egyszer juttassák haza. A ma délutáni vo-nattal a cserben hagyott kis kalandost gaz-dájához s szüleihez visszaviszik Szatmárra.

— **A vadászsaison kezdete.** Csak né-hány nap választja el vadászainkat a nyári vadászsaison kezdetétől. A jövő hét folyamán, 15-én, a kacsavadászat nemes sportja kezdődik meg, mig augusztus 15-én a nyulak sem lehetnek már biztonságban **Nymródaink** fegyvercsövétől.

— **Szakállas szivar.** **Miss Pastranákról,** **Kraokról** s több efféle szakállas asszonyok-ról sokat hallottunk és olvastunk, sőt a ter-mészet e csudás alkotásai közül láttunk is néhányat; **Ós-Budában** ma is mutogatja mag-gát egy hölgy, aki egy méteres szakállával kérkedik és csódit be a kiváncsi közönséget a vörös függönyös bódéka; **szakállas szivar**-ról azonban még nem hallottunk. Ma egyik közrendü polgártársunk állított be szerkesztőségünkbe azzal a nagy mondással, hogy ha még nem láttunk **szakállas szivar**t, hát ő mutat egy ritka szép példányt s ezzel letett elének egy közönséges kurtaszivart. De mit is mondunk! Nem volt ez közönséges kurta, sőt nagyon is rendkívüli. A milyen rövid volt a szivar, olyan hosszú szakáll csüngött ki belőle. A csodálatos felfedezésre úgy jutott a derék polgártárs, hogy amint a szivar hegyét leharapta, a foga közé szorult egy pamat szörme. Ijedve kapta el szájától a szivart s e közben, mintegy tíz cm. hosszú rőt szakál vagy kőcz húzódott ki a köpezős kurtából. „Ilyet még nem pipáltam!“ fakadt

ki ajkán a meglepetés hangja. Ilyen szakállas szivart csaknem magunk se pipáltunk. Most ugyan módunkban lett volna, de halálos vétek lenne egy ilyen esuda-példányt füstbe eresztetni. Ha előbb kerülkezeink közé, felküldjük a millenniumi kiállításra; haazegy millió fillér megérdemli, hogy pénzért mutogassák, ez a szakállas szivar is érdemes a megtekintésre.

— **A kórházak réme.** A költő igen szépen megírta, hogy önkénytelen az ember, minderre születik. A magasabb hatalmak úgy végezték el *Janiszk* János hosztinai (Trencsénmegye) illetőségű egyénről, hogy elmondhassa magáról:

Csavargónak születtem,
Csavargó vagyok én.

Mert Magyarországon csavargásból is meg lehet élni, hát *Janiszk* János, vagy a mint hazájában nevezik: Janó úgy él, hogy egyik kórházból a másikba megy, ahol természetesen jó ágyat és jó táplálékot kap illetőségi helyének kontójára. Janó ezen gyöngyéletét megirigyelte a belügyminiszter s most felhívja a hatóságokat, hogy csak megállapított betegséggel vegyék fel a kórházba s ha pedig mint szimuláns jelentkezik — toloncolják egyszerűen hazájába.

Irodalom Művészet. Magyarország Ezredéve.

Két szegedi hírlapíró: Szmolány Nándor és Liptai Károly a „Szegedi Híradó” belmunkatársai nagy irodalmi és történeti munka elkészítésére vállalkoztak. Átérezve az ezredéves ünnep fenséges voltát, eltökélték, hogy „Magyarország Ezredéve” címmel megírják az ezredéves ünnep egész történetét. Képet adnak az utókornak a magyar király és királyi család, a magyar nemzet, a törvényhatóságok, iskolák, egyházak, testületek, ipar, mezőgazdaság, kereskedelem, tudomány, irodalom, művészet, zene stb. ezredéves ünnepéről.

Az eszme hazafias és kiválóan hasznos, az alkotandó munka pedig maradandó becsű lesz.

Az idők óramutatója csak századokat jelez a világtörténelem lapjain. Századokról regélnék a legendák, tízennyolcz százados maga a szeretet vallása is, csak a magyar történelem foglal el egy ezredet az idők folyásából. Hogyne volnánk büszkék, féltékenyek erre a tízszázados multra, amelyben a sok bánat mellett annyi fényes diadal, hadi dicsőség van letéve örököül, hogy erre a fényes ezerévre csodálattal néz a világ. Rátettük most a koronát a tízszázados történelemre az ezredéves ünnepekkel. Ennek a koronának nincs más drágaköve, mint a magyar hazaszeretet, nincs más éke, mint a koronás király iránt való hűséges ragaszkodás: ám ezeket a drágaköveket jön hozzánk bámulni az egész világ és a föld minden nemzetének gyermeke elviszi magával otthonába a magyarok iránt érzett szeretetét és bámulatát.

Ez a ragyogás, amelyet a magyar hazaszeretet, ezeréves szent történelem magából kisugározott, belemerül abba a fényes multba, amelyből ünnepünkhöz néhány röpke pillanatra a történelemből kölesönvettünk. A földműves, iparos, kereskedő, hivatalnok, szóval minden magyar ember, visszatér ünnep után munkájához és ez a fényes ünnep csak emlékezetben, mesében, halvány képzeletben fog élni az utókor előtt. Ha az ezeréves ünnep ragyogását nem is tudjuk Vesta-tüzként ébren tartani, munkálkodjunk azon, hogy egy pillanata, egy morzsája se maradjon följegyeztelenül ennek a világtörténelmi nemzet-ünnepnek, legalább olvassák azok, akik nem láthatták, milyen ünnep volt az, a mely most bennünket mámorossá tesz dicsőségével.

A megjelenő munka hazafias és eszményi célját bizonyítja az, hogy Wlassics Gyula vallás- és közokt. miniszter elfogadta a könyv ajánlását, amely mint forrásmunka is határozott értéket ígér. Óhajtható, hogy ahová a szerzők adatokért fordulnak, azt mielőbb a legnagyobb készséggel juttassuk el kezeikhez. Ez hazafias kötelességünk.

A nagy munka első kötete ez év október havában fog megjelenni.

A felszólamlások ideje.

Debreczen, július 10.

A választók névjegyzéke mindenhol elkészülvén, az az egész ország területén közszemlére kitéve, még pedig a választó kerület összes választóinak ideiglenes névjegyzéke a központi választmány székhelyén az egyes városok vagy községek választóinak ideiglenes névjegyzéke pedig az illető városban, nagyközségben, vagy körjegyzőségben tétetik ki közszemlére.

A központi választmány e végből a kerület városának, vagy községének és körjegyzőségének saját választói ideiglenes névjegyzékét másodpéldányban megküldi s ez alkalommal az állam hivatalos nyelvén és a szükséghez képest a kerületben tömegesen használt más nyelven is hirdetményt boesát ki, melyben közteszi, hogy az összeállított ideiglenes névjegyzékek hol és mely időben lesznek közszemlére kitéve: továbbá, hogy ezen névjegyzékek ellen az 1874. évi XXXIII. törvényzikk 44. §-a értelmében felszólalni és ezen felszólalások és az azokra tett észrevételek hol és mely határidő alatt adandók be.

A községi előljáróságok kötelesek ezen hirdetményt minden községben a szokásos módon közzétetni, a névjegyzékeket pedig, valamint a beadott felszólalásokat a kitűzött napokon reggeli 8 órától déli 12 óráig, városokban és nagyközségekben a községházán, kis községekre nézve a körjegyzőség székhelyén közszemlére kitenni, mely idő alatt azokat a községi előljáróság egy tagjának jelenlétében mindenki megtekintheti és délutáni 2 órától 6 óráig lemásolhatja.

A névjegyzék ellen saját személyét illetőleg bárki felszólalhat; a kinek a neve tehát a választók névjegyzékéből kimaradt, vagy akit az összeíró küldöttség a választók névjegyzékébe bármi okból föl nem vett, az július 5-ik napjától július 15-ig e miatt felszólalhat. A felszólalások írásban adandók be és egy beadványba több egyénre vonatkozó felszólalás is foglalható. A felszólalások a központi választmányhoz intézendők és a szükséges okiratokkal fölszerelve azon város vagy község előljáróságánál, melynek névjegyzéke ellen a felszólalás történt, kis községben pedig a körjegyzőnél nyújthatók be.

Ezenkívül mindenkinek jogában áll azon választó kerületben, melyhez tartozó valamely község névjegyzékébe fölvetett, bármely jogtalan fölvetel vagy kihagyás miatt a névjegyzék ellen felszólalni. A fölvetéseket mindenki megtekintheti s azokra a névjegyzék kitételének napját követő 20 nap alatt mindenki, ki a fentebbiek szerint felszólalni jogosítva van, írásban észrevételeket nyújthat be. Az észrevétel minden beadványhoz külön adandó be.

Az előljáróság köteles a felszólalásokat és észrevételeket külön sorrendben beiktatni s a záros határidő leteltével az iktató könyvvel együtt a központi választmányának azonnal megküldeni, vagy azt, hogy fölvetés nem adatott, bejelenteni. A felszólalások és észrevételek fölött a központi választmány szeptember 1-től 20-ig köteles határozni.

Jeles mondások.

Juliatól.

— Nem jellemző-e a jelen társadalmi viszonyokra nézve, hogy olyan ember, ki általánosán szívár lelkéről ismeretes, a szívbéli bensőséget: émelegősnek és az, a ki általánosán nyegle szelevediségéről ismeretes, a tiszta szándékot: magánérdekű önzésnek mészkesedik nevezni?

— A szó a lélek tükre, tartja az egyik közmondás; a szó arra való, hogy gondolatunkat eltitkolhassuk, mondá Tallierand; kinek van igaza a kettő közül? Mindegyiknek; csak attól függ, szívünk vagy fejünk adja-e a szót a szánkba; a szív nem ért a tettezéshez.

— Miről ismerni meg az üres szívű embert? Arról, hogy mikor valami nagyot akar mondani, rendesen üres frazist fog; bizonyosság reá bizonyos haláljelentés bizonyos lapban.

— Ha tudni akarod, mintnyilatkozik valamelyik látogatód hátad mögött, hallgasd meg, mint nyilatkozik másokról — előtted. Légy meggyőződve, hogy te rólad sem fog különben nyilatkozni és bizonyosan talál megszólalni valót nálad; mert a tiszta szív csak a jó, a romlott meg csak a rossz tulajdonokat veszi észre az emberekben.

— Honnan van, hogy leginkább azon férfiak tagadják a nők tisztelteméltó tulajdonait, a kik nem épen példányképei a rendez életnek? És honnan van az, hogy a tisztalelkű ember olyan sok tisztalelkű nővel találkozik életutjain? Nemde onnan, mert kiki olyat talál, a minőt keres?

— Ha tudni akarod, mennyire méltó valaki a tisztelteméltó, nézd, milyen tisztelettel viseltetik mások iránt; a kiből nincsen kegyelet, abban kegyelendő sincsen; a ki mindent ócsárol, abban nincs mit tisztelnünk; a ki mindenhez ért, az semmihez sem ért; a ki minderről szól, az semmiről sem gondolkodik.

GSARNOK.

A libapásztor.

— Novella. —

Írta: Hermann Sudermann.

(Folytatás.)

Egy reggel, midőn a kávé mellett ültem, őt újra kedélyesen elballagni látam verendánk előtt, vágyamnak nem tudtam többé ellenállni, a két fél mézes zsemlet, melybe ép belekezdtem, titokban összeraktam és gyorsan köszöntem, hogy utána szaladhassak.

Amidőn engem közeledni látott, megállott és bámulva nézett felém, de amidőn a mézes zsemlet kezembe megpillantotta, szemei értelmesen felragyogtak.

— Nekem akarod-e a fűzvesztőt adni? — kértem őt.

— Na hát miért? — kérdezte vissza egyik lábára állva és a másikkal lábporát dörzsölgetve.

— Mert úgy akarom — válaszoltam daczosan és kissé szelidebben hozzá tettem: — A mézes zsemlet is néked adom.

Sóvárgó tekintet vetett a nyálank-ságra, de végre azt mondta:

— Nem, a libákat kell vele hajtani. Dehát épp ilyet csinálók neked is.

— Hát magad tudod ezt csinálni? —
kérdem bámullattól eltelve.

— Hát má ez is kunszt, — nevetett
fitymálva — tudok én még furulyát is
meg tánczó embert is faragni.

Ugy el voltam tőle ragadtatva, hogy
minden teketória nélkül oda adtam neki
a mézes zsemlet. Edesdeden beleharapott
és anélkül, hogy engem egy további te-
kintetre méltatott volna, elhajította tollas
alattvalóit, mint egy kis-király.

Irigységgel telt szívvel pislogattam
utánna. Neki szabad volt libákat hajtani
és nekem meg fel kellett rohannom a
mademoiselle-hez franczia szavakat ma-
golni. Igen, a szerencse igaztalanul van
elosztva e sáros földtekén — gondoltam
magamban.

Este meghozta az ígért fűzfavesszőt,
amely még szebb volt, mint a milyennek
még legmerészebb álmaimban is elkép-
zelni reméltem. Nemcsak hogy a kigyós
fehér szalag vonult zöldes földjén végig,
hanem a vastagabb részén golyóalakú
gomb volt, amelyre két ponttal egy haránt
és egy keresztvonással emberi arcvonások
voltak kifaragva, hogy az enyém-e, vagy
az övé — hogy tudtam volna ezt kitalálni?
Oh én szerencsés leány voltam.

Ezóta barátok lettünk. Én megosztot-
tam vele a nyalánkságokat, amelyek az
elkényeztetett hercegisasszony ölébe
csak úgy hullottak minden oldalról, ő
meg az ügyes keze műremekeit ajánlotta
fel nekem: flótákat, kasznikat, házakat,
bábu szerszámokat és mindenekelőtt az ő
hires tánczó embereit, a melyekkel aztán
nemsokára a háznép réme lettem.

A lud-ól háta megett történt minden
esti összejövetelünk, amely alkalommal
ajándékunkat elcsereztük. Egész nap már
eleve örültem azoknak és gondolatom e
fiatal pástör hőssel foglalatostkodott. Lát-
tam őt, amint a napsugaras mezőn hanyatt
fekszik és furulyáját fújja, míg én osuf
szavak tanulásával kizörtam magamat és
hatalmasabbá nőttem bennem a sóvárgás,
hogy részese legyek annak a kimondha-
talan boldogságnak, amit úgy neveznek
hogy — libaórzés.

Amidőn érzelmeim bizalmasává tettem,
hangosan felkaczagott és azt kérdezte:

— Hát mért nem jössz velem?

Ez betetézett mindent és minden to-
vábbi megfontolás nélkül válaszoltam:

— Holnap veled megyek.

— De ne feledd, hogy ennivalót is
hozz magaddal! — emlékeztetett kis ba-
rátom jókorán.

A szerencse kedvezett. Mademoiselle-t
ép a szerencsés időben fogta el a migrain és
az órát lemondta. Az örömtől repesve ül-
tem reggel a kávémnál és aggódva vár-
tam, mikor halad már arra. Zsebeim min-
denféle nyalánksággal tele voltak tömve,
amit a „Mamsell“-től összekoldultam és
mellettem feküdt a fűzfavessző — ame-
lyet ma hü kötelességtudással véltem su-
hogtatni künn a verőfényes mezőn, hattyu-
fehér libák társaságában.

Ekkor ballagott arra begyese! Kópé-
mód villogtak felém szemei, míg „Csés
jó reggelt“ ordított fel és ahogy feltűnés
nélkül elosonhattam, már háta megett ter-
mettem.

— Mit hoztál magaddal? — volt első
kérdése.

(Folyt. köv.)

Közgazdaság.

* **Kedvezőtlen termés-kilátások.** A föld-
művelésügyi miniszteriumhoz a legutóbbi
napokban beérkezett jelentések igen *kel-
lemellen meglepetésben* részesítik az or-
szágot. Mint ugyanis halljuk, e jelenté-
sekből kitűnik, hogy termésünk várható
eredménye ugyszólván az összes gabona-
neműeknél *jelentősen csekélyebb*, mint

a mennyire még csak két hét előtt isszám-
mitottunk. E két hét alatt a várható meny-
nyiségű eredmény a *buzánál* háromnegyed
millió métermázsával, a *rozsnál* pedig egy
fél millió métermázsával *csökkent* s így a
buzatermés hozadéka a múlt évinél alig
250-350,000 métermázsával lesz nagyobb.
A felvidéken és a dunántúli megyékben
tulajdonképen változatlan a helyzet, de
az Alföld és a Bánság kilállításai *határo-
zottan rosszabbodtak*. A *gabonárok* pe-
dig ilyen módon történt fordulat daczára
nem emelkednek, sőt a legutóbbi két-
három nap óta *ismét 10-12 krajczárral*
hanyaglottak, a minék okát sokan a ki-
tűnő időjárásnak látják.

Érték-tőzsde.

A debreczeni „közgazdasági bank részvény-
társaság“ közlése. 1896. július hó 10-én.

Államadésság :

Magyar aranyjárdék 4%.	122.50	123.--
„ vasuti beruházási kőt. 4%.	124.50	125.50
„ koronajárdék 4%.	99.30	99.80
„ regále vált. kőt. 4%.	99.80	100.80
Osztrák aranyjárdék 4%.	123.25	123.75
Egységes állam kötvény 4%.	101.25	101.75
Tisza-szeg. 4%-os nyeres.-sors	139.--	140.--

Részvények :

Magyar hitelbank részvény	381.50	381.75
Osztrák hitelbank részvény	354.25	354.50
Magyaripar- és keresk. bank. r.	102.25	102.75

Sorsjegyek :

Magyarjelzalogbank 4%-os sorsj.	122.--	122.50
3-os „	105.50	106.--
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os	114.50	115.50
Magyar vöröskereszt sorsjegy	10.--	10.25
Osztrák „	18.--	18.25
Olasz „	11.50	12.--
Bazilika sorsjegy	6.50	6.80
Jó-sziv „	3.10	3.40

Pénznemek :

Cs. és kir. arany	5.64	5.72
20 markás arany	11.75	11.80
20 frankos arany	9.50	9.54
1 Sovereigns	11.98	12.02

Budapesti gabona-tőzsde.

Budapest, július 9.

Buzát ma mérsékelten kínáltak, a ke-
reslet korlátolt volt. Elkelt kedvezőbb irány-
zat mellett 20,000 métermázsra, teljes napi
áron, tisztán hazai minőségekből.

Egyéb gabonaneműekben gyenge volt
a forgalom változatlan árák mellett, csupán
rozsa lett szilárd.

Eladatott :

Buza : Tiszav. : 1100 mm. 82. kg. 6.05	frton, 200 mm. 81 kg. 6.85 frt. 200 mm.
81 kg. 6.85 frt, 100 mm. 81. kg. 6.85 frt. 100	

mm. 81. kg. 6.82 és fél frt. 100 mm. 80.5 kg.
6.80 frt, mind három hóra.

Zab : 5.85—6.45.

Repcze : 10 frt.

Határidő-üzlet.

Az irányzat szilárd volt s mérsékelt for-
galom mellett az árák emelkedtek.

Hivatalos zárófolyamok déli 1 órakor.

	frt
Buza szept.-októberre 1896	6.30—6.32
„ máj.-júniusra 1896	6.63—6.65
Rozs tavaszra 1896	—, —, —
„ szept.-okt.-ra 1896	5.23—24
Tengeri máj.-jun.-ra 1896	4.00—4.02
„ jul.-aug.-ra 1896	3.75—3.77
Zab szept.-okt. 1896	5.14—16.
Repcze aug.—szept. 1896	10.35—10.45

Az előtőzsde üzletlenül ment végbe.

Zárlat 4 óra 30 perczkor :

	frt
Buza 1896. őszre	6.29—6.30
Rozs 1896	5.22—5.23
Zab 1896	5.16—5.17
Tengeri 1896 máj.-június-ra	3.76—3.77
Repcze 1896 őszre	10.25—10.30

Közönég köréből. *)

Közönetnyilvánítás.

Perei Mór ur Budapestről *édes* anyja
elhunyta alkalmából a *Zion depr. belegs.*
egylet menház alapja javára 25 frtot volt
szives adományozni. Ugyancsak e czélra ado-
mányozott Eisler F. ur Prágából bold. Rózsa
Lajosné urnő temetése alkalmából *koszoru-
megváltás* czimén 10 frtot. Fogadják szives
áldozatkésztségükért ez uton is hálás közö-
netünk nyilvánítását. Az előljáróság.

*) E rovatban közlöttékért nem vállal
felelősséget a Szerk.

Kiadóhivatali üzenet.

Többeknek. A nyári idény bekövetkeztével
igen sok lakásváltozást jelentettek be elő-
fizetőink közül. Azonban nagyon sokszor
megakadunk, mert nem tudjuk vagy a *név-
aláírást*, vagy pedig a *helyet*, hová a lap
ezután küldendő, elolvasni. A legtöbb esetben
a névalírás olvashatlan, minek kibetűzésé-
hez, ha ugyan az lehetséges, igen nagy idő
és türelem kell. Kérjük tehát a t. lakásvál-
toztató olvasóközönségünket, hogy ugy a
nevet, mint a helyet olvashatóan leírni mel-
tőztassanak, hogy ezáltal a lap szétküldése
fennakadást ne szenvedjen.

Kiadó és laptulajdonos :

„Csokonai“ nyomda és kiadó részvénytársaság.

Felelős szerkesztő : **Koncz Ákos.**

FELSŐ KERESKEDELMI TANINTÉZET
NAGYVÁRADON.

Az országos kereskedelmi akadémiákkal egyenrangú és jogu szakiskola.
Áll 3 osztályból. **Nyilvánossági és egy évi önkéntességi joggal**
felruházva.

A nagyváradai kereskedők új és fényesen berendezett palotájában, **előkelő**
családok fiai részére a modern szakképzés minden követelményeinek meg-
felelően berendezett

internátussal.

Végzett növendékek a bel- és külföld legnagyobb
vállalatainál helyeztetnek el.

A tanév 1896. évi szeptember hó 1-én nyílik meg
PROPPER N. JÁNOS,
igazgató.

618 10-1

Egy alföldi nagyobb városban levő jó forgalmu

szálloda

10 szobával, 2 fogattal, nyaralóval, csinos ebédlővel és kávéházzal, valamint jól jövedelmező pálinkaméréssel

eladó.

Bővebbet megtudhatni a lapok kiadó-hivatalában. 644-2-1

Kereskedők figyelmébe!

GYENES LAJOS

csődtömegéből

még meglevő áruknak azonnali gyors értékesítése a csődválasztmány által elrendeltetvén, köztudomásra hozom, hogy a kiárulás most már a beszerzési áron alul egész

33°-ig terjedő engedménnyel folytatattatik s az áruk ugy **kicsinyben**, mint

kereskedők részére

az egynemű áruk egy tömegben csoportosítva is **eladatnak.**

A még meglevő áruk következők: **ruhakelmék, különféle diszek, bársony és plüchök, csipkék, diszkötények, báli belépők, alkalmi keztyük, rövidárúk, francia kötő pamutok és sirkoszoruk.**

TÖMEGGONDNOK.

642 2-2

Csokonai nyomda és kiadó-részvénytársaság Debreczenben.

Egy régen érzett hiányt pótolni óhajtván, nagy áldozatok árán berendezték

az összes hivatalos nyomtatványok raktárát.

Árjegyzékükbe való bepillantás után mindenki meggyőződhetik, hogy áraink és szállítási feltételeink olyan előnyösek, miszerint e tekintetben bárkivel is felvehetjük a versenyt.

Megrendelési tudnivalók.

Áraink a különböző alakok szerint egységesek és a **legolcsóbbak**; árkülömbözet csak a fogalmazó- és fehér irodai papir között létezik. Megrendeléséknél elegendő a nyomtatványszám és a menüiség megjelölése.

A költséges utánvételi küldés elkerülése végett legcélszerűbb a pénzt utalványon beküldeni (1 frton aluli összegeket bélyegekben is).

Csomagelést nem számítunk. Öt forinton felüli megrendeléseket bérmentve küldjük.

Raktárunkon esetleg nem lévő, hivatalosan elfogadott nyomtatványokat, beküldött minta szerint, a legrövidebb idő alatt készítjük el és raktári áron számítjuk.

Kivonat az árjegyzékből.

Nyomatványszám	Alak	25 db	100 db
		db	db
		krajczár	
1	Adósléví	0 1/4	5 20
2	Terítvény	0 1/2	10 40
3	Zálogolási és becs- lési jegyzőkönyv	0 1/2	20 75
4a)	Árverési jegyző- könyv (külv)	0 1/2	20 75
4b)	Árverési jegyző- könyv (belv)	0 1/2	20 75
5	Hirdetés elsőbbségi jog érvényesíthe- tése végett	0 1/2	10 40
6	Bizosítási végrehaj- tási kérvény	0 1/2	20 75
7a)	Tárgyalási jegy- zőkönyv	0 1/2	20 75
7b)	Tárgyalási jegyző- könyv (középbir- ósági)	0 1/2	20 75
8	Igénykereset, tu- lajdonjogi	0 1/2	20 75
9	Sommás váltóke- reset	0 1/2	20 75
10	Sommás kereset (végzéssel)	0 1/2	20 75
11	Meghatalmazás	0 1/2	10 40
12	Csődkereset	0 1/2	10 40
13	Váltó-óvás (fehér irodai papíron)	0 1/2	30 100
14	Árverési hirdetés	0 1/2	10 40
15a)	Adásvevési szer- ződés	0 1/2	20 75
15b)	Adásvevési szer- ződés	0 1/2	20 75
16a)	Csere-szerződés	0 1/2	20 75
16b)	Csere-szerződés	0 1/2	20 75
17	Rendelvény	0 1/2	10 40
18	Árverést kitűző végzés	0 1/2	10 40
19	Közbesítési iv	0 1/2	05 20
20	Végrehajtási kér- vény	0 1/2	20 75
21	Hivatalos jelentés	0 1/2	10 40
22a)	Árverési hirdetmény	0 1/2	10 40
22b)	Árverési hirdetmény	0 1/2	10 40
23	Tulajdonjog bekebe- lezése	0 1/2	20 75
24	Zálogjog töröl. be- kebel. iranti kérv.	0 1/2	20 75

Nyomatványszám	Alak	25 db	100 db
		db	db
		krajczár	
25	Törlési nyilatkozat	0 1/2	10 40
26	Költség-jegyzék (fe- hér irodai papir)	0 1/2	15 50
27	Kötelezvény I	0 1/2	10 40
28	II	0 1/2	10 40
29	Nyugta	0 1/2	10 40
30	Adósléví	0 1/2	20 75
31	Tanukihallgatási idézés	0 1/2	05 20
32	Idézés	0 1/2	05 20
33	Szöbéli végrehaj- tási kérvény	0 1/2	10 40
34	Árverést elrendelő végzés	0 1/2	10 40
35	Végzés végrehaj- tás tárgyában	0 1/2	10 40
36	Hirdetmény	0 1/2	10 40
37	Marasztaló ítélet	0 1/2	10 40
38	Jegyzőkönyv mező- rendőri kihágásról	0 1/2	20 75
39	Biztosítási jegyző- könyv	0 1/2	20 75
40	Kereset-leví	0 1/2	20 75
41	Kielégítési végre- hajtási jegyzők	0 1/2	20 75
42	Megkeresés idegen közs. bir. végreh.	0 1/2	10 40
43	Panasz-jegyzők	0 1/2	20 75
44	Tanu kihallgatási jegyzőkönyv	0 1/2	20 75
45	Jegyzék a pénzbir- ságról	4 1/2	25 90
46	Mutató-könyv	4 1/2	25 90
47	Határidő-napló	4 1/2	25 90
48	Panaszkönyv	8 1/2	30 110

Irodai papirok.

Szám	Nagyság	100 db	500 db
		kr.	frt
10	Finom simított fogalmazó papir, középerős	34+42	28 1.40
12	Finom simított fogalmazó papir erős	34+42	32 1.60

Szám	Nagyság	100 db	500 db
		kr.	frt
Elgs.10	Finom kék simi- tott fogalmazó papir, középerős	34+42	36 1.75
Elgs.12	Finom kék simi- tott fogalmazó papir, erős	34+42	45 2.20
10	Finom simított fehér irodai pa- pir, középerős	34+42	46 3.30
12	Finom simított fehér irodai pa- pir, erős	34+42	55 3.70
14	Finom simított fehér irodai pa- pir, igen erős	34+42	65 3.90
16	Finom simított fehér irodai pa- pir, vastag	34+42	75 3.60
16	Legfinomabb fe- hér minster-pa- pir	34+42	100 4.90

Ezenkívül minden más alakú és minőségű papírok, különösen finom okmánypapírok raktáron tartatnak és gyári áron számíttatnak.

Borítékok tetszés szerinti nyomással.

Szám	Nagyság	1000 dbonként
		frt kr.
144 K.	Erős szürke levélboríték 4° alakhoz	3 —
144 BB.	Finom fehér levélboríték 4° alakhoz	4 40
144 H.	Erős merített levélboríték	5 —
87 V 2	Erős szürke levélboríték	4 50
46 J. J.	Finom fehér okmányboríték, középerős	5 —
46 g.	Finom fehér okmányboríték erős	6 —
46 R.T.S	Szürke okmányboríték, erős	3 80
46 M.E.S.	Kék okmányboríték, erős	3 40
26 E.P.S.	Barna okmányboríték, erős	3 20
91 B. S.	Kék okmányboríték, erős	4 —
91 E.P.S.	Barna okmányboríték, erős	3 60
47 E.P.S.	Barna okmányboríték, erős	4 —